

PRINCIPII FUNDAMENTALE

Cercetășia a fost fondată de către tinerii care au răspuns ideilor și idealurilor formulate în lucrarea "Scouting for Boys", scrisă de Baden Powell în 1908. Ideea inițială nu a fost aceea de a crea o organizație pentru tineret, ci mai degrabă de a promova unele idei pentru educarea caracterului așa zis "de cercetaș" – pe care apoi, organizații deja existente (ca Boys Brigade, spre exemplu), să le preia și să le adapteze programului propriu.

Oarecum neașteptat însă, imediat după asta, pe întreg cuprinsul Marii Britanii, grupuri de tineri au început să se organizeze singuri în patrule, pe baza materialului conceput de B.P. La scurtă vreme, patrurile astfel formate au aflat că au nevoie de sprijin și au cerut adulților să-i ajute pentru a dezvolta o activitate cercetășească cât mai bună și pentru a obține echipamentul necesar.

Iată așadar că, încă de la începuturile sale, odată cu organizarea primei patrule, cercetășia a fost organizată și condusă de către tineri.

Ce este cercetășia ?

Scopul Organizației Mondiale a Mișcărilor Scout, așa cum apare el definit în Constituția Mondială, este "... de a contribui la dezvoltarea tinerilor către maximumul potențialului lor fizic, intelectual, social și spiritual ca indivizi, ca cetățeni responsabili și ca membri ai comunității locale, naționale și internaționale".

Scopul cercetășiei se bazează pe o serie de principii - legi și reguli fundamentale - ce trebuie să transpară în întreaga activitate și să reprezinte un cod de comportament pentru toți cercetășii.

Cercetășia se bazează pe trei principii:

- Datoria față de Dumnezeu
- Datoria față de ceilalți
- Datoria față de sine

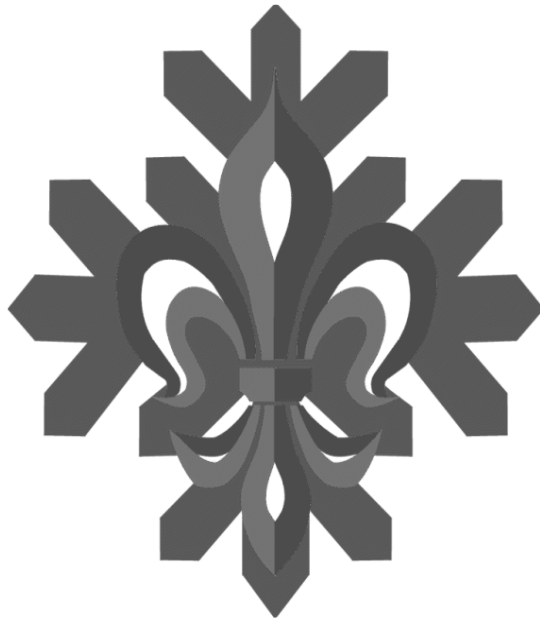
Principiile mai sus amintite sunt legate de dimensiunile spirituală, socială și personală ale vieții fiecăruia dintre noi. În consecință, programul cercetășesc trebuie să asigure maximum de oportunități pentru dezvoltarea tinerilor în temeiul celor trei principii.

Încă de la începuturile ei cercetășia a utilizat, ca mijloc de a formula principiile educative într-o manieră accesibilă și atrăgătoare pentru tânără generație, Legea și Legământul Scout.

Metoda Scout

Programul cercetălesc are o dimensiune fundamentală, care determina întregul proces de implementare: **Metoda Scout**.

Ca definiție, în Constitutia Mondială, ea reprezintă:

“Un sistem de **auto-educatie progresiva**, prin:

Un Legământ si o Lege

Învătarea prin actiune

Viata în grupuri mici (de exemplu patrula), implicând, sub **îndrumare adultă**, descoperirea si acceptarea progresivă a responsabilității si formarea în spiritul auto-guvernării pentru dezvoltarea caracterului si însusirea de competente, a încrederii în sine si a capacității de a coopera si a conduce.

Programe de activități progresive si stimulante, bazate pe interesul participantilor, incluzând jocuri, cunostinte practice utile si servicii în folosul comunității, desfășurate, în general, în cadrul oferit de natură, în strânsa legătură cu aceasta.”

Definițiile de mai sus sunt extrase din Constitutia Organizatiei Mondiale a Miscărilor Scout. Organizatia Nationala "Cercetasii României" aprobă în întregime aceste declaratii.

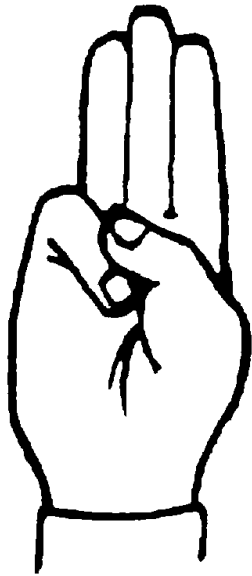
Pe de alta parte, însă, stipularea corectă din punct de vedere tehnic a acestor notiuni, într-un document formal asa cum este Constitutia, nu poate acoperi spiritul si adevărul lor înteles.

În acest sens, O.N.C.R. consideră că Metoda Scout este de o asemenea importantă încât este necesar să compilăm acest document, care să explice într-o clar si fără ambiguități ceea ce se înțelege prin aceste definitii formale si cum afectează ele întreaga activitate cercetăsească.

Cercetăsia în absenta Metodei Scout încetează a mai fi cercetăsie.

Organizatia asteaptă de la fiecare adult să înțeleagă cu claritate ceea ce înseamnă Metoda Scout si, de asemenea, care este rolul lui în asigurarea unor Programe pentru Tineri de tipul si calitatea pe care Metoda Scout le-a definit. Liderii, mai vechi sau mai noi, trebuie să fie pe deplin constienti de responsabilitățile lor înainte de accepta un rol de conducere în Organizatie.

Legământul si Legea

Legământul si Legea Scout sunt elemente unice ale cercetăsiei. Într-o lume care ne pune tot mai des în situatii de diferend sau conflict, Legământul si Legea pot oferi o alternativă. Prin Legământ si Lege o persoana realizează, de buna voie, o angajare către un cod de comportare si acceptă, în fata unui grup de egali, responsabilitatea de a fi credincios cuvântului dat.

Unul dintre aceste standarde, care a captat imaginatia deopotrivă a cercetasilor si a publicului în general, este acela de **"onoare cercetăseasca"** – un înalt nivel de onestitate si încredere. Onoarea este o calitate pe care o posedam datorită demnității de a fi fiinte umane. Este un sentiment de auto-respect pe care si-l dezvoltă o persoana în relatie cu ceilalti. În momentul în care spunem: "Pe onoarea mea", oamenii vor înțelege ca implicarea personală este extrem de serioasă – o formă de dezvoltare a încrederii de sine prin auto-responsabilizare.

"A face tot ce ne sta în puteri" reprezintă definirea unui obiectiv realizabil; o angajare în fata celorlalti de a face ceva ce este, fără îndoiala, abordabil.

Legământul si Legea care-l exprima nu sunt o însiruire de cuvinte ritualice pentru vreo învestitură ci o angajare personală de care trebuie să fim mândri si pe care trebuie s-o înțelegem cât mai corect.

Primirea Legământului si a Legii este o misiune extrem de serioasă pentru un adult. Tinerii cunosc textele acestora dar de cele mai multe ori nu înțeleg angajamentul pe care ele îl cuprind. Astfel, adultul este chemat uneori să găsească cea mai potrivita prezentare a înțelesurilor si idealurilor exprimate de Legământ si Lege.

Investirea ca lider în cercetăsie nu trebuie privita cu usurintă ci ca un prim pas, foarte serios, pe un drum ce conduce către angajarea în Metoda, Legământul si Legea Scout.

Metoda Scout

"Nu activitatile sunt cea mai pregnantă caracteristica a scoutismului, ci metoda sa", declara Baden-Powell în *"Aids to Scoutmastership"*.

Metoda reprezintă modalitatea de a traduce Scopul si Principiile Scout într-un program atractiv, de aventură, provocator si bazat pe prietenie.

Metoda Scout poate fi redusă la șase elemente de bază; ele sunt ca ingredientele unei prăjituri care, daca sunt amestecate în proportia corectă, au ca rezultat Cercetăsia de calitate.

Cele șase elemente sunt:

- **Să apartii unui grup mic – sistemul patrulelor.**
- **Să iei parte la activități în natura**
- **Să înveti prin actiune**
- **Să-i ajuti pe ceilalti**
- **Să iubesti si să cunosti natura**
- **Să aderi cu un Legământ la o Lege**

Intre cele sase elemente exista o interactiune puternică, astfel încât nici unul dintre ele, luat separat, nu reprezintă cercetășia adevărată. În realizarea unui program cercetășesc fiecare dintre aceste elemente trebuie să fie prezent în măsura adecvată.

Legământul și Legea sunt "adezivul" care încheagă pachetul numit "Cercetășie". Chiar dacă, la rece, ele apar ca o lista de percepțe morale și comportamentale, în realitate ele sunt adevăratul spirit cercetășesc. **Cercetășia de calitate reflecta Legea Cercetasului.**

Principalele elemente ale acestei Legi sunt:

Un cercetas este...

Loial
De încredere
Săritor
Prietenos
Politicos
Bun
Ascultător
Econom
Vesel
Curajos
Pur
Credincios

Aceste elemente sunt "fundatia" pe care este clădit edificiul Scout și orice program cercetășesc adevărat poate fi redus la unul sau mai multe dintre ele.

O explicatie detaliata asupra elementelor

Grupul mic – sistemul patrulelor

Sistemul de viață în grupuri mici a fost pus în aplicare încă de la începuturile cercetășiei; el a fost testat și a dat rezultate în aproape o sută de ani.

Pentru a-l putea folosi trebuie să fim capabili să creăm echipe eficiente și eficiente în direcția dezvoltării spiritului de conducere, a spiritului de responsabilitate și a relațiilor sociale. Programul Scout se bazează pe existența patrulelor atât de mult încât, în absența lor, nici unul dintre celelalte elemente ale Metodei nu se poate dezvolta corect.

Cercetășia se realizează într-un cadru de "grup formal". Acest sistem încearcă să canalizeze instinctele naturale ale tinerilor de a se organiza în "găști" și oferă o conotație pozitivă acestei tendințe, adesea privită ca ceva negativ. Cercetășia utilizează conceptul de "gasca" în direcția dezvoltării unor grupuri eficiente de tineri, în dezvoltarea responsabilității membrilor, strângerea relațiilor, prietenie și instruire.

Sistemul patrulelor este mijlocul prin care cercetășia este "livrată" tinerilor – fie ca este vorba de unitatea "dirijată" a ramurii 8-11 ani, patrula activă de temerari sau grupul de exploratori care-și plănuieste, organizează și desfășoară propriile programe.

Scopul sistemului este de a crea grupuri eficiente de tineri care să lucreze împreună ca o echipă.

Prin acest sistem căutăm să dezvoltăm calitățile de conducător, responsabilitatea și spiritul de echipă. Patrula este "grupul" de bază pe care se sprijină cercetășia. Fiecare ramură de vârstă are o formă diferită de "echipă", însă fiecare dintre ele este derivată din patrula inițială, care a fost adaptată nevoilor specifice ramurii respective.

Adevăratele rezultate ale sistemului și beneficiile lui se pot măsura cel mai bine în cazul unităților de temerari și exploratori, în care patrulele au maturitatea și posibilitatea de a lucra ca o echipă adevărată, gândind, acționând și acumulând împreună. Programul Cercetășesc poate fi trăit de către toți tocmai prin sistemul patrulelor. Cercetășii se implică în activități ca parte a unei "echipe" aparținând unei ramuri. Astfel, unitatea reprezintă un număr de cercetăși acționând în patrule către atingerea unui obiectiv comun mai degrabă decât o serie de individualități muncind în colectiv.

Copiii între 8-11 ani Programul Scout le este prezentat prin intermediul unității îndrumate de către adulți; temerarilor, prin patrulele sprijinite de adulți iar exploratorilor, prin grupuri care sunt capabile, în cele mai multe situații, de autoguvernare.

Ramura 8 – 11 ani

Patrula de șase, condusă de un șef, este formula de bază pentru organizarea acestei ramuri. În interiorul grupului, copiii își pot asuma diferite roluri, cu scopul de a ajuta patrula să funcționeze ca o echipă eficientă și să permită membrilor săi să-și dezvolte simțul responsabilității. Acesta din urmă este o componentă extrem de importantă în procesul de dezvoltare a calităților de conducător.

Patrula operează întotdeauna ca o echipă, care răspunde provocărilor Programului Cercetășesc cu ajutorul liderilor adulți; aceștia vor încerca mai mult să asiste decât să execute.

Conducerea efectivă trebuie să fie filtrată prin intermediul șefului de patrulă (în măsura adecvată și sub îndrumarea adultului) cu scopul de a dezvolta calitățile acestuia. Șeful de patrulă nu trebuie lăsat niciodată să-și asume responsabilitatea și controlul complet asupra grupului său; acestea sunt îndatoririle liderului adult. Pe de altă parte, șeful de patrulă trebuie să fie stimulat să prezinte idei de programe și activități (reflectând opiniile grupului de cercetăși) atunci când se realizează planificarea pe termen lung. Disciplina și controlul sunt menținute întotdeauna de către liderul adult, care trebuie să aibă în șeful de patrulă un sprijin atunci când în mijlocul grupului trebuie re-adusă ordinea.

Unitatea de temerari

Patrula este "grupul" de bază al unității. Ea reprezintă, de altfel, structura inițială, în jurul căreia s-a format Scoutismul. În cadrul acestei ramuri de vârstă se poate remarca întreaga valoare educativă a sistemului de grupuri mici. Patrula este condusă de către un tânăr, numit șef de patrulă, ales de către membri, din rândurile lor. El (ea) este ajutat(ă) de un adjunct.

Fiecare membru al patrulei are, în mod normal, un rol de jucat în cadrul grupului (secretar, trezorer, bucătar, etc.).

Patrula trebuie să acționeze și să gândească unitar. Spiritul de echipă (numit la cercetăși – "spirit de patrulă") trebuie să fie evident și să fie cultivat astfel încât patrulele să nu poată fi divizate.

Membrii lor actioneaza întotdeauna împreună si dezvoltă o echipă unită, care să facă față provocărilor si aventurii cercetăsesti. Programul realizat la nivelul unității este astfel conceput încât să favorizeze competitia prietenească, prin mijloace corecte, între patrulele care o compun.

Sefii de patrulă sunt pe deplin responsabili pentru administrarea efectivă a patrulelor.

Sefii de patrulă conduc unitatea prin intermediul Consiliului Sefilor de Patrulă si cu ajutorul liderilor adulti.

Sefii de patrulă sunt astfel formati încât să fie capabili să-i învete pe ceilalti cunostintele si deprinderile dobândite în cercetăsie cu scopul de a putea răspunde într-un mod fericit provocărilor si aventurii propuse de Scoutism.

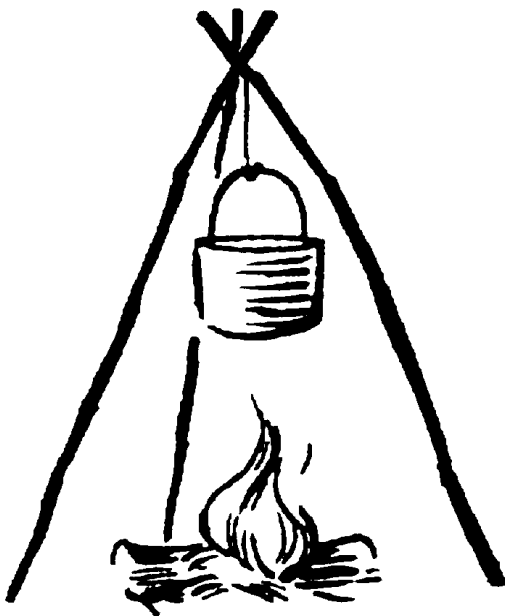

Grupul de exploratori

Grupul de exploratori se comporta si lucrează ca o echipă de tineri. Mărimea grupurilor, care variaza între 8-12 persoane, reflectă cu claritate ideea că tinerii sunt cei care planifică si realizează programe si activități create de ei însisi si care răspund propriilor lor nevoi si aspiratii.

Un Comitet Executiv, compus din max. 3 persoane, alese de către grup, se ocupa de gestionarea vietii de zi cu zi a exploratorilor având în liderii adulti un factor de sprijin – atunci când e cazul.

În cadrul grupului se pot forma echipe mai mici, "de interes", care caută sa-si organizeze activități specializate. Programul pentru exploratori este dinamic si, în mod normal, include activități de aventură sau care cer "împingerea limitelor către extrem". Activitățile "traditionale" ca hike-ul sau campurile au tendinta de a fi combinate în diverse forme de campuri itinerante, iar interesul tot mai mare arătat domeniului montan, si nu numai drumetiilor pe poteci de pădure bătătorite, demonstrează natura progresivă a programului cercetăsesc.

Aventura în natura

Cercetăsia asigura o serie întreagă de activități în natura, în principal concentrate în jurul campurilor si hike-urilor. Aceste activități oferă oportunități pentru aventură si permit tinerilor să-si testeze capacitățile. Actiunile în natură propuse trebuie completate cu o gamă complexă de alte activități, care să alcătuiască imaginea unei miscări dinamice pentru tineri.

Cercetăsia este o organizatie care se bazează pe functia educativă a naturii si, ori de cate ori este posibil, membrii ei trebuie să-si desfășoare activitățile în aer liber. Fiind implicată activ în viata mediului înconjurător, în strâns contact cu natura, din copilărie si pe toata durata adolescentei, o persoană poate dobândi o experientă, obtine niste resurse si găsi o înțelegere spirituală din care va avea numai de învățat pentru tot restul vietii.

ORGANIZATIA NATIONALA "CERCETASII ROMANIEI"
ECHIPA NATIONALA DE PROGRAME

Viata în natură provoacă imaginația individului, îi testează capacitățile, îi lărgeste limitele și îi oferă o percepție mai adâncă asupra vieții. De ce este natura atât de importantă în cercetăsie? Deoarece subliniază fiecare parte a programului nostru; tot ceea ce facem, ca parte a programului Scout, este orientat către a oferi tinerilor o aventură în sânul naturii.

Cercetășii au intrat în Organizație deoarece au aflat că vor merge în câmpuri și hike-uri, și asta este ceea ce-și dorește orice copil la o anumită vârstă. Ar vrea, de asemenea, să învețe cum să aprindă focul, cum să se orienteze în teren, cum să exploreze zone necunoscute și cum să-și folosească la maxim capacitățile. Acestea nu sunt declarații desprinse din vreun studiu psihologic, ci sunt lucruri pe care copiii le exprimă în momentul în care s-au hotărât să se alăture Scoutismului, oriunde în lume.

Tinerii sunt atrași de cercetăsie datorită imaginii romantice în care se vad pe ei însșiși câmpând în sălbăticie, gătindu-și propria mâncare, având grijă unii de alții și escaladând vârfurile muntilor.

Când Baden-Powell formula principiile cercetășiei, natura și activitățile în aer liber erau elementele care făceau din acest nou curent ceva distinct. Tinerii au ocazia să-și dezvolte încrederea în forțele proprii trăind și descoperându-se în natură. Această aventură nu trebuie percepută ca o activitate individuală, ci trăită împreună cu colegii cercetăsi, la nivel de patrulă. Prin lucrul în grupuri mici la depășirea obstacolelor inerente activităților în natură se pot dezvoltă, în rândul tinerilor, cunoștințe și aptitudini legate de supraviețuirea în condiții vitrege dar și atitudini și experiențe sociale ce le vor îmbogăți viața atât ca adolescenți cât și ca adulți. Este ceea ce Baden-Powell numea dezvoltarea caracterului și a spiritului de cetățean.

Astfel, o ramură de vârstă care nu se implică în activități în natură, în special în hike-uri și câmpuri (de o complexitate adecvată), nu face cercetăsie. Scoutismul nu înseamnă întâlniri săptămânale, nici sistemul patrulelor, și nici Legământul și Legea, ci **INTREGUL PACHET**.

Întâlniri

Întâlnirile săptămânale sunt locul în care ne pregătim membrii în vederea participării active în cadrul activităților în natură. Astfel, întâlnirile reprezintă un mijloc și nu o finalitate – aceasta din urmă fiind câmpurile și hike-urile.

Activități

Activitățile pot îmbrăca nenumărate forme, și nu intenționăm să le enumerăm pe toate mai jos. În orice caz, trebuie făcută o distincție clară între activitățile de genul vizitelor sau proiectelor de servicii și activitățile centrate în jurul câmpurilor sau hike-urilor.

Astfel, este recomandabil ca o Unitate de cercetăsi să ofere membrilor săi oportunitatea de a lua parte la cel puțin:

6 hike-uri într-un an

3 câmpuri de week-end

Un câmp anual

Aceste activități în natură trebuie completate cu acțiuni organizate și realizate de către fiecare patrulă: câmpuri ale patrulei, întâlniri, vizite, etc. Activitățile organizate la nivelul unității trebuie astfel planificate încât, dacă este posibil, cercetășii să poată participa, în fiecare lună, la o activitate bazată pe viața în natură și având toate ingredientele unei aventuri.

Bilant

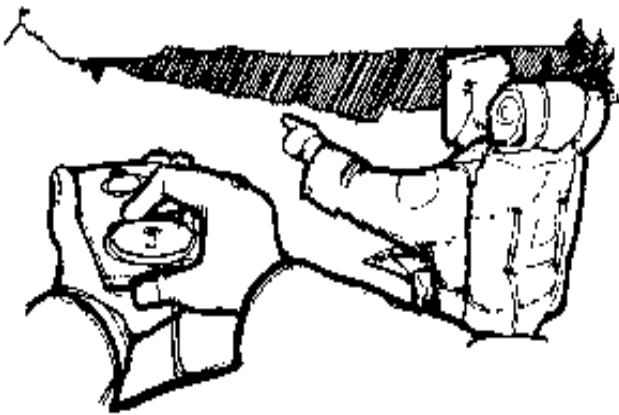
Ca o regulă generală, tinerii din orice ramură de vârstă trebuie să petreacă cel puțin 70 % din timpul alocat cercetășiei luând parte la activități în natură.

Aventura

Ce este aventura? Această notiune este explicată în nenumărate feluri astfel încât este dificil s-o definim în termeni simpli. Este sigur însă că numai luând parte la un hike nu înseamnă neapărat ca participăm la o aventură. Cercetasii de diferite vârste, având experiente diverse, trăiesc în mod diferit aventura. Pentru un copil de 9 ani, aventura poate însemna aprinderea unui foc sau gătitul unui prânz, în timp ce pentru un explorator cu experiență, aventura e definită mai degrabă de expedițiile alpine și camparea în zăpadă.

Mici lucruri adăugate la o activitate ajută la stimularea imaginației copiilor și la crearea unei atmosfere de aventură în mintea lor. O întâlnire într-un loc definit de latitudine și longitudine, în loc de "în fața bisericii". Un mesaj codificat în loc de o notită scrisă. O poveste creată în jurul unei activități, cu ajutorul căreia se pot construi mici provocări pentru patrule, în locul unui program "sec" de acțiuni. Sunt nenumărate moduri prin care se poate realiza aceasta.

Învățarea prin acțiune

Cercetășia este, prin definiție, o organizație "nescolară". Noi nu predăm cunoștințele ci oferim oportunitatea ca procesul de învățare să se poată realiza prin efectuarea propriu-zisă a acțiunii. Acest proces se cere sprijinit și trebuie să recunoaștem ca acest lucru este cel mai greu de realizat într-un mod eficient. Este, fără îndoială, infinit mai ușor să predai și putem lesne cădea în această capcană. Învățarea prin acțiune trebuie să fie un element existent în țesătura oricărei activități.

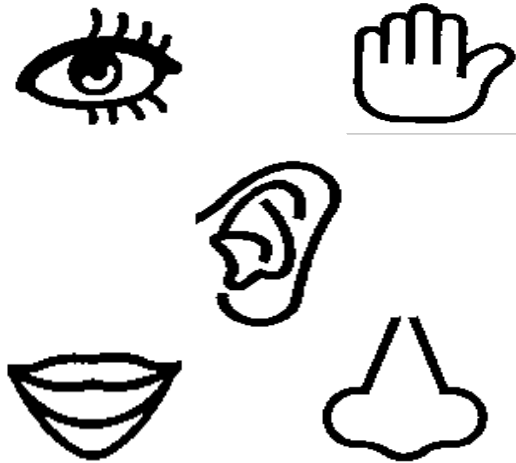
Este un proces continuu și succesul său poate fi evaluat, într-o oarecare măsură, de numărul de însemne dobândite în decursul unei ramuri de vârstă.

Activitățile cercetășesti necesită, de cele mai multe ori, stăpânirea unui anumit număr de tehnici. Acestea le permit cercetășilor să participe într-un mod activ și eficient la programele ce le sunt propuse. Ele sunt, în general, cunoștințele pe care am aștepta să le posedă cineva care poate supraviețui în sălbăticie, cunoștințe pe care orice pionier / explorator ar trebui să le stăpânească înainte de a se angaja într-o călătorie, atât în Marea Epocă a Descoperirilor cât și în prezent.

Când ne angajăm în marea aventură a naturii, lăsam în urmă binefacerile căminului, orasului și civilizației. Cunoștințele de care vorbeam reprezintă pasaportul către o experiență fără riscuri în sălbăticie. Scopul cercetășiei este să ofere tinerilor oportunitatea de a explora și a trăi aventura naturii, în perfectă siguranță și cu deplină încredere. Pentru a realiza aceasta, se organizează un întreg program de întâlniri, evenimente și activități.

În cadrul întâlnirilor săptămânale încercăm să familiarizăm cercetasii, prin activități și programe diverse, cu varietatea de cunostinte și tehnici necesare în speranța că ele vor fi exersate și aprofundate în situații ce nu vor întârzia să apară, odată cu ieșirea în natură. Pe de altă parte, însă, faptul că stăpânesc aceste deprinderi nu transformă, în mod automat, un grup de tineri într-un grup de cercetasi buni. Scoutismul înseamnă mult mai mult decât știința supraviețuirii; trebuie să încercăm să dezvoltăm în sânul membrilor noștri și alte atitudini: spiritul de echipă, capacitatea de a conduce, experiența socială și responsabilitatea. Astfel, răspunderea pentru transferul acestor cunostinte către tineri apasă cu greutate pe umerii liderului adult.

Procesul de învățare

Învățarea se realizează prin intermediul TUTUROR celor cinci simțuri: văz, auz, miros, gust și pipăit. Cu ajutorul acestora impresiile, ca rezultat al învățării, sunt fixate în creier. În acest sens, este foarte important ca materialul prezentat cercetasilor să creeze o impresie puternică.

Dacă dorim să ierarhizăm simțurile în ordinea fortei impresiilor pe care le creează, am avea: văz, auz, pipăit, miros și gust. Chiar dacă ultimele două nu apar ca foarte importante în crearea impresiilor și, deci, în procesul de învățare, asta nu înseamnă că ele nu sunt importante în anumite domenii.

Spre exemplu, un pompier își poate folosi mirosul pentru a putea localiza un incendiu, sau un inspector alimentară își poate folosi gustul pentru a determina dacă un anumit produs este corespunzător.

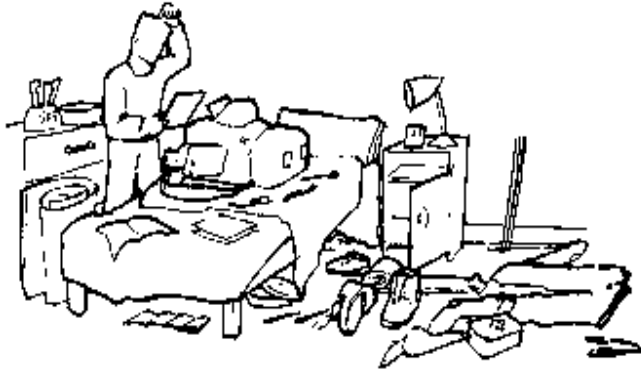
În planificarea oricărei activități de învățare este foarte important, deci, să reținem că cele cinci simțuri reprezintă tot atâtea canale prin care sensibilitatea unui individ poate fi stimulată. Prin simțurile sale, el ia contact cu lucrurile ce îl înconjoară și formulează "răspunsuri" care conduc la dobândirea de noi cunostinte, tehnici sau atitudini. Cu cât sunt implicate în el mai multe simțuri, cu atât procesul de învățare devine mai eficient.

Memoria

Cercetările au dovedit că atunci când o tehnică a fost învățată și apoi imediat aplicată, acumularea și reținerea cunostintelor a fost sensibil mai mare. Studiile au arătat că, dacă nu avem posibilitatea de a transpune în practică niste deprinderi, în decurs de un an de la învățarea lor "pasivă" - prin citire sau ascultare - 50 % dintre ele se vor pierde. În doi ani, peste 80 % vor fi uitate. Mai mult, unii cercetători afirmă că, în 24 de ore, circa 50 % din informațiile dobândite în ziua precedentă sunt uitate. În decursul a două săptămâni, alte 25 de procente sunt pierdute.

Atât copiii cât și adulții pot învăța prin ascultat sau citit, însă procesul este infinit mai eficient dacă ei sunt implicați în mod activ în desfășurarea lui. Pentru a realiza această educație activă, cercetășia utilizează o combinație între "sistemul de grupuri mici" și "învățarea prin acțiune".

În acest fel, cunostintele și tehnicile sunt transferate prin intermediul interacțiunilor din interiorul unui grup. Patrula acționează împreună pentru a întâmpina sau depăși o provocare, în acest mod fiind posibilă înțelegerea și deprinderea unor tehnici noi și recapitularea activă a celor deja cunoscute.

Vreau să știu !

Asa cum am mai spus, tinerii se înscriu la cercetasi pentru a lua parte la hike-uri si campuri, în general pentru aventura oferită de Organizatie. Ei realizează ca nu pot participa la activitățile pe care si le doresc fără să stăpânească un anumit număr de tehnici; ca atare, vor să știe cum să aprindă un foc, cum să citească o harta sau cum să ridice un cort.

Astfel, în mod normal, în cadrul cercetăsiei, dispunem de un auditoriu a cărui atentie a fost captată deja si dornic de a învăța. În acest mod, una dintre condițiile care se cereau create pentru a avea o atmosferă optimă în procesul de învățare a fost îndeplinită încă de la început.

Învățarea prin actiune

Învățarea prin actiune se realizează lăsând tinerii să descopere solutiile la probleme / provocări si apoi să utilizeze tehnicile colective ale echipei pentru depășirea situației. În mod normal, cunostintele necesare rezolvării problemei sunt detinute de seful de patrulă sau de către un cercetas mai vârstnic sau mai experimentat. Utilizând tehnicile inerente depășirii problemei în cadrul patrulei, ca entitate, asiguram oportunități în a...

Rezolva problema

A permite unui nou venit să vadă o tehnică pusă în aplicare în scopul de a depăși o problema

A permite membrilor patrulei să vadă si să folosească din nou, practic, cunostintele si astfel să fie nevoiți să si le reamintească si să le fixeze mai bine în memorie.

A permite sefului de patrulă sau altui cercetas mai experimentat să instruiască pe cei mai tineri sau mai noi în utilizarea unei anumite tehnici într-o situație practică.

A permite sefului de patrulă să descopere care tehnici nu sunt bine cunoscute în cadrul grupului si să realizeze propriile lipsuri.

Reaminti

Unul dintre secretele însusirii tehnicilor Scout este recapitularea si fixarea lor în memorie. Prin utilizare repetată în timpul întâlnirilor sau actiunilor, tinerii vor reține tehnicile ca elemente ale vieții de zi cu zi iar prin exemplificarea utilității lor practice în cele mai variate moduri, ei își vor dezvolta capacitatea de a fi "gata oricând !".

Scopul sistemului de progres personal este de a le oferi tinerilor posibilitatea să învețe o multitudine de tehnici cercetăsești pe durata fiecărei ramuri de vârstă. Astfel, ideea de a dedica o anumită perioadă unei anumite tehnici Scout este o alegere nefericită, deoarece nu permite cunostintelor să se fixeze într-o manieră practică în memorie.

În schimb, utilizarea unor teme largi pentru fiecare lună de activitate permite exersarea unei varietăți de tehnici si stimulează, în același timp, întrepătrunderea cunostintelor din diverse domenii într-un mod practic. Dacă practicarea tehnicilor se face în cadrul unui sistem de "provocări" adresate patrulei, aceasta permite cercetasilor cu o experiență mai redusă să observe si să-si stabilească propriul ritm de învățare iar grupului să se dezvolte ca echipă.

Liderul

Nu ar trebui să fie nevoie niciodată ca liderul să tină prelegeri cercetasilor intr-o ambientă de clasă scolară. Situatiile în care un lider, cu o bucată de sfoara în mână, încearcă să prezinte nodul spaniol unui grup de 30 de cercetasi, fiecare cu bucătica lui de sfoară în mână, nu fac parte din pedagogia Scout.

Liderul trebuie să actioneze asemeni unui expert ce se plimbă prin zonă, gata de oferi o mână de ajutor sau un sfat, DACĂ ESTE NEVOIE!!! Aceasta nu înseamnă ca el lasă lucrurile în voia sortii; el poate controla procesul prin instruirea cercetasilor sau formarea "unu-la-unu" a sefului de patrulă.

Lucrurile se întâmplă în felul următor:

Patrula primește o provocare în timpul întâlnirii unității sau de-a lungul unui camp. Din acel moment liderul urmărește patrula în actiune. Dacă, să zicem, cercetasii au de construit un turn de observare si nici unul dintre ei nu stie cum se leagă un opt dublu, sau au încercat de câteva ori fără să le reușească, atunci liderul poate ajuta echipa arătându-le cum se realizează nodul. Aceasta îi ajuta pe cercetasi să-si ducă la bun sfârșit misiunea dar, în acelasi timp, le permite învățarea unei tehnici noi. Această instruire trebuie apoi urmată de o "pregătire suplimentară" a sefului de patrulă si, eventual, de indicarea surselor în care cercetasii pot găsi explicatii privind respectivul nod (Ghidul Responsabilului de Camp, Maag, etc.).

În alt exemplu, liderul se poate găsi în situatia de a sprijini o patrulă în acordarea primului ajutor – indicându-le cercetasilor cum își pot da seama ca "victima" suferă de soc (si tratamentul de urgentă respectiv) – din nou, indicându-le surse din manuale de prim ajutor sau lucrări cercetăsești legate de acest subiect.

Utilizând aceasta metodă este posibil ca, peste un timp oarecare, cantitatea de informatii transmisă fiecărui membru al unității să fie sensibil mai mare. Transferul este concentrat în modelul "unu la unu" sau "unu la patrulă", aceasta metodă fiind, de departe, mai eficientă decât "unu la treizeci".

Un alt mare avantaj al sistemului este că permite instruirea în situatii practice, în care rezultatele pot fi văzute imediat. În exemplul de constructie de camp prezentat mai sus, liderul arată cum se leagă un opt dublu si, câteva minute mai târziu, cercetasii pot observa cât de importanta este această legătură în constructia turnului.

De asemeni, această metoda reusește, prin transmiterea "pe bucățele" a informatiei, să-i facă pe cercetasi să se concentreze asupra deprinderii unei singure noi tehnici, la un moment dat.

În sfârșit, liderul permite cercetasilor din acea patrulă să participe demn la rezolvarea problemei, fără să aibă senzatia că sunt dirijati sau că solutiile le sunt oferite pe tavă, contribuind astfel la dezvoltarea spiritului de echipă.

Folosirea acestei metode în mod regulat, împreună cu formarea Sefului de patrulă si indicarea materialelor de referinta în diferite domenii, vor permite ca provocările adresate unității să poată crește în complexitate în decursul unui an.

Apartenenta

Apartenenta este, pentru cercetăsie, un termen generic, care defineste o afinitate către lumea care ne înconjoară si rolul pe care noi însine îl jucam în acest decor. În inima Scoutismului, asa cum a fost el descris de Baden-Powell, stă nevoia de experiente în sălbăticie. B.P a petrecut multă vreme studiind viata pionierilor, a triburilor africane si a indienilor americani, încercând să afle ce anume face ca viata sălbatică să fie atât de atrăgătoare. El a simtit ca ea reprezintă o piatră de hotar în modelarea caracterului.

Motivul pentru care cercetăsia are un program bazat pe viata în natură, pe hike-uri si campuri este direct legat de aceasta nevoie de viață sălbatică si de elementul de "apartenenta" din programul nostru.

Activități ca Jocul lui Kim, marcarea potecilor, construirea adăposturilor, studiul si protejarea naturii sau chiar metoda învățării prin actiune sunt, de asemenea, în relatie cu apartenenta.

Sălbăticia, exoticul si locurile îndepărtate au atras din totdeauna oamenii. Aventurile din "jungla de lângă casa" – hike-uri sau campuri – pot crea o atmosferă de neuitat pentru cei care participă la ele. Experienta magică a dormitului într-un bivouac, sub cerul liber, sentimentul de măretie extraordinară a pasului pe vârful unui munte sau răsăritul de soare deasupra peisajului natural rămân în inima oricărui individ pentru tot restul vietii.

Noi, ca cercetasi, avem mai multe sanse ca oricine să ne bucuram de aceste privilegii. Aventura scoutismului ne pune în contact direct cu natura înconjurătoare, ajutându-ne să înțelegem si să apreciem grandoarea tuturor elementelor sale. Chiar dacă asemenea situatii ne determină să înțelegem întreaga minune a Creatiei si a frumusetii sale eterne, nu trebuie neapărat să ne deplasăm mii de kilometri pentru asta; astfel de experiente putem trăi si mult mai aproape de casă.

V-ati găsit vreodată într-un peisaj în mijlocul căruia să simtiti ca trăiti ceva special, ceva minunat? O constientizare a complexului sistem pe care îl reprezintă lumea si a locului pe care îl ocupam în acest Univers? Poate ati simtit prezenta Divinității, ati realizat frumusețea supranaturală a Creatiei Sale si, absorbit de această experientă unică, ati pierdut pentru o clipă contactul cu sinele. Pentru unii, aceasta se întâmpla o dată în viata, în timp ce altii trăiesc emotiile unei astfel de experiente în fiecare zi.

O astfel de trăire, denumita de către biopsihologi "peak experience" (experientă de vârf), li se întâmplă aproape tuturor oamenilor, într-un moment sau altul. Cei care au trecut prin ele se cheamă "High peakers".

Cercetasii sunt, prin definitie, mai "expusi" la a deveni "High peakers", ca rezultat al petrecerii a cea mai mare parte din timpul lor în mijlocul naturii.

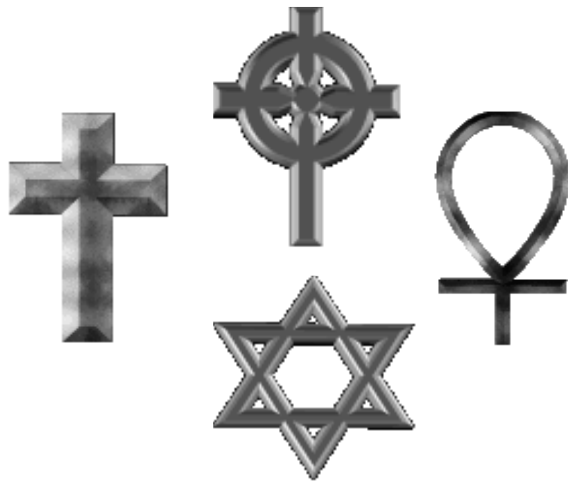
"High peakers" sunt mai înclinati sa:

- **Găsească un sens vietii lor**
- **Mediteze mai frecvent asupra vietii**
- **Întelegă sensul si scopul vietii**
- **Se simtă mai încrezători si împăcati cu ei însisi**

Baden-Powell a recunoscut valoarea unor astfel de experiente si acesta este unul dintre principalele motive pentru care programul Scout se bazează pe viata în natură. Asigurând cercetasilor oportunitatea de a trai în afara căminelor, în mijlocul frumusetii sălbatice a naturii, le asigurăm cadrul necesar stimulării "experientelor de vârf" si "înălțării" lor spirituale.

Baden Powell a numit acest element al Scoutismului "Woodcraft" si l-a definit drept "înțelegerea si aprecierea lumii care ne înconjoară". De-a lungul anilor această frază a fost interpretată drept cunoasterea denumirilor si vietii plantelor, copacilor etc. "Woodcraft" înseamnă însă mult mai mult decât atât – înseamnă o relatie adâncă si plina de sensuri cu lumea naturală; înseamnă experimentarea naturii prin toate cele cinci simțuri, care asigura mintii o imagine complexă asupra mediului ce ne înconjoară si ne permite integrarea în armonia vietii pe planeta Pământ.

Dezvoltarea individului pe toate planurile (Scopul cercetăsiei) implică dezvoltarea sa fizică, intelectuală, socială, afectivă, spirituală si a caracterului. În cadrul Programului Scout, toate aceste elemente se află în strânsa interdependentă astfel încât un hike sau un camp poate contribui la dezvoltarea a mai multe dintre ariile prezentate.

Caracterul spiritual al Programului nostru (adesea neglijat) își poate găsi cu usurință locul în astfel de activități printr-o înțelegere mai înaltă a naturii. Frumusețea unui peisaj, varietatea plantelor de-a lungul unui traseu, viata palpitând în fiecare tufis sau pârâul lângă care ne oprim. Ori poate să stai întins pe spate într-o noapte plina de stele, sau scurgerea unei averse de ploaie pe supratenda cortului. Toate aceste experiente sunt oportunități atât pentru lideri cât si pentru cercetasi de a realiza minunile vietii, puterea naturii si locul lui Dumnezeu în acest Univers.

Baden-Powell a scris: *"Ateii afirma ca o religie ce se învata dintr-o carte scrisa de oameni nu poate fi una adevarata. Dar ei nu vad ca, pe lângă cartile scrise, Dumnezeu ne-a daruit si Cartea Naturii; si nu se poate spune ca nu sunt adevaruri ascunse acolo – faptele ne-ar contrazice... Nu sugerez ca studiul naturii ar trebui sa ia forma unei idolatrii sau sa se substituie religiei, însa cred ca înțelegerea naturii ar putea fi, în unele cazuri, un prim pas catre căstigarea credintei"*

Serviciul

Legat de ideea că cercetasi trebuie să se dovedească cetățeni activi și responsabili, trebuie să avem în vedere conceptul de serviciu. Nevoia de a face ceva vine din înțelegerea complexității lumii și a rolului pe care îl avem în acest sistem.

În mod sigur, sistemul patrulelor, Legământul și Legea precum și sentimentul de apartenență la minunea care se cheamă Creatie, ajută la dezvoltarea acestei nevoi. Activitățile trebuie să permită individului să-și satisfacă dorința de a participa la protejarea și îmbunătățirea condițiilor de mediu, la ajutorarea și sprijinul acordat celorlalți oameni. Un factor important în cadrul conceptului de serviciu este acela că trebuie să fie determinat de voința tinerilor și nu de oameni care încearcă să "exploateze" acest element al Scoutismului, privind copiii ca pe o forță de muncă ieftină.

Tinerii trebuie încurajați să identifice probleme și să se implice în proiecte de servicii aduse comunității. Unul dintre elementele Legii Scout este "să-ti ajuti aproapele". Cel mai simplu mod de a realiza asta este printr-o "faptă bună în fiecare zi" - una dintre caracteristicile cele mai pregnante ale cercetășiei încă de la începuturile sale și unul dintre lucrurile pentru care publicul larg ne recunoaște între alte asociații.

O mare parte din formarea Scout este dedicată dezvoltării tinerilor ca indivizi sănătoși și fericiți. Acestea, însă, trebuie complementate cu crearea unei atitudini cercetășesti, a unei preocupări active pentru soarta celorlalți. Ideea unei fapte bune în fiecare zi a fost inclusă deliberat în practica de bază a cercetășiei, ca pavăză împotriva egoismului și nepăsării. Cercetasi răspund prompt la nevoia de serviciu și recunosc un caracter de virtute în obiceiul de a face o faptă bună. În momentul în care pregătim sau implicăm cercetasi în proiecte de servicii, ele trebuie să fie reale, semnificative și relevante pentru toată lumea.

Pregătirea tinerilor ca să devină folositori celorlalți era unul dintre conceptele de bază ale Mișcării Scout, în varianta sa inițială. Povestea reporterului din Chicago rătăcit în Londra în 1909, în ajutorul căruia a sărit un tânăr cercetas care l-a ghidat către adresa căutată fără să accepte nici o plată, a devenit una dintre legendele cunoscute ale cercetășiei.

În acele vremuri de început, "fapta bună" reprezenta o acțiune anonimă, individuală. Mai târziu, ea a evoluat în acțiuni complexe de servicii organizate la nivel de patrulă, unitate sau chiar grupuri mai mari, cu anumite ocazii speciale. Tehnicile noastre s-au dezvoltat într-o formă nouă, în care "fapta bună" a devenit o acțiune comună în beneficiul comunității în general.

Deoarece Scoutismul nu este un serviciu de Urgență, cercetasi trebuie să învețe cum să participe la dezvoltarea societății prin acțiuni directe. Contribuția lor este mai ușor detectabilă în timpul dezastrelor datorită structurii lor de organizare, cu un element independent (patrula) "atasat" la un grup mai mare. Aceasta permite cercetășiei să se adapteze cu ușurință la situații variate și imprevizibile. Cu ajutorul devisei sale "Gata oricând", Scoutismul din lumea întreagă a încercat să-și pregătească membrii din țările lovite de catastrofe să fie pregătiți să acorde ajutor.

Deși astfel de intervenții nu constituie una dintre activitățile noastre de bază, antrenarea tinerilor prin cercetășie îi ajută să fie pregătiți pentru orice situație. Organizarea de echipă, disciplina, auto-controlul, cunoștințele utile, dăruirea altruistă și o înclinație către serviciul pentru ceilalți sunt calitățile cerute în situațiile în care un dezastru lovește comunitatea iar adevărații cercetasi sunt gata să acționeze atunci când nevoia le-o impune.